

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-36/23-12

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga Suda mr. sc. Mirjane Juričić, predsjednice vijeća, Borisa Markovića i Blanše Turić, članova vijeća te više sudskog savjetnika specijaliste Srđana Papića, zapisničara, u upravnom sporu tužitelja IKOM- Industrija komunalne opreme i mjerila d.d. Zagreb, Kovinska 7, kojeg zastupaju odvjetnici Odvjetničkog društva Gugić, Kovačić&Krivić u Zagrebu, Radnička cesta 52/VII, protiv tuženika Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, Zagreb, Koturaška cesta 43/IV, uz sudjelovanje zainteresiranih osoba: VIO Žrnovnica Crikvenica Vinidol d.o.o. Novi Vinodolski, Dubrova 22, koju zastupa Ana Mendrila Dobrović, odvjetnica u Odvjetničkom društvu Stanić i partneri, Rijeka, Riva 4 i CMC GROUP d.o.o. Buzet, Sv, Ivana 3/2, radi javne nabave, na sjednici vijeća održanoj 3. svibnja 2023.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužbeni zahtjev za poništenje rješenja Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, klasa: UP/II-034-02/22-01/848 urbroj: 354-02/2-23-10 od 30. siječnja 2023.

II. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova upravnog spora od 675,22 Eura/5.087,45 HRK.

III. Odbija se zahtjev zainteresirane osobe -naručitelja za naknadu troška za sastav odgovora na tužbu od 7.960,00 Eura/59.974,62 HRK uvećan za PDV od 1990,00 Eura/14.993,66 HRK.

Obrazloženje

1. Osporenim rješenjem Tuženika, klasa: UP/II-034-02/22-01/848, urbroj: 354-02/2-23-10 od 30.siječnja 2023 odbija se prijedlog tužitelja IKOM d.d. iz Zagreba za održavanjem usmene rasprave kao neosnovan (t.1.); odbija se žalba tužitelja IKOM d.d. iz Zagreba kao neosnovana (t. 2.); odbija se zahtjev tužitelja IKOM d.d. iz Zagreba za naknadu troškova žalbenog postupka kao neosnovan (t. 3.).

2. Osporeno rješenje tuženika tužitelj pobija tužbom jer smatra da je tuženik bez valjane pravne osnove održao na snazi nezakonitu Odluku o odabiru kojom je naručitelj protivno Zakonu o javnoj nabavi odabrao ponuditelja CMC Group d.o.o. iz Buzeta, iako je njegova ponuda protivna tehničkoj specifikaciji u dijelu koji se odnosi na vertikalnu ugradnju vodomjera te izvedbu ponuđenog davača impulsa. Tužitelj

naglašava da je tuženik pogrešno utvrdio kako je moguća vertikalna ugradnja vodomjera Mei Stream Plus, jer se taj vodomjer može ugraditi isključivo u horizontalnom položaju što je protivno stavci 4. Troškovnika, što je moguće utvrditi: 1. potvrdom EU o ispitivanju tipa vodomjera, 2. katalogom vodomjera na službenoj stranici proizvođača, 3. uputstvima za ugradnju vodomjera i mišljenjem Državnog zavoda za mjeriteljstvo. Tuženik je odbio predmetni žalbeni navod tvrdeći da izjava proizvođača Sensus koju je odabrani ponuditelj dostavio u tijeku ponovljenog postupka i ocjene ponuda ima jaču dokaznu snagu od isprava koje je tužitelj dostavio u tijeku žalbenog postupka, pri čemu se tuženik propustio očitovati na mišljenje Državnog zavoda za mjeriteljstvo od 28. prosinca 2022., kojeg je u granicama svojih zakonskih ovlasti izdao tužitelju mišljenje da Sensus Mei Stream Plus vodomjer nije moguće instalirati u vertikalnom položaju i da njegova ugradnja u vertikalnom položaju predstavlja prekršaj opisan i kažnjiv po članku 67. Zakona o mjeriteljstvu. Navodi dalje da je tuženik pogrešno zaključio da je davač impulsa Sensus HRI MEI zadovoljava opciju 1 impuls/1 litra koja je opisana točkom 6. Troškovnika koju tvrdnju je potkrijepio dostavljanjem kataloga s tehničkim listom. Smatra da je ukazao da proizvođač u izjavi koju je dostavio izabrani ponuditelj smatra da se HRI MEI može programirati za slanje impulsa za svaku litru koja prolazi kroz mjerač ali samo na registru malih vodomjera Meitwin koji nije bio predmet postupka javne nabave ali ne i na primjeru industrijskih vodomjera Mei Stream Plus koji je bio predmet javne nabave. Smatra da tuženik neosnovano odbija ovaj prigovor ponovo se pozivajući na izjavu proizvođača Sensus kojom je isti izrijekom potvrdio mogućnost izvedbe 1/1 čime je tuženik zanemario pravila opće logike i dokazivanja pa se postavlja pitanje koja je uopće svrha pregleda i ocjena ponuda ako je dovoljna samo izjava proizvođača. Zaključno tužitelj ukazuje na činjenicu da je rješenjem tuženika od 18. listopada 2022. u istoj pravnoj stvari poništena prva odluka o odabiru odabranog ponuditelja što ponudeni vodomjer nije moguće ugraditi u vertikalnom položaju, i što nije jasno kojom matematičkom operacijom i na temelju kojih podataka je naručitelj izračunao da će ukupan umnožak davača impulsa i kazaljke biti 1 impuls/1 litra, kao što zahtijeva tehnička dokumentacija.

Sukladno navedenom tužitelj predlaže sudu da održi raspravu te da temeljem članka 55. i 58. ZUS-a u vezi s člankom 434 Zakona o javnoj nabavi donese rješenje o oglašavanju ništavim pobijanog rješenja, podredno da donese presudu kojom se usvaja tužbeni zahtjev i poništava osporena odluka tuženika te da meritorno riješi ovu upravnu stvar na način da poništi odluku o odabiru a tužitelju naloži plaćanje troškova žalbenog postupka i troškove za sastav tužbe zajedno sa zakonskim zateznim kamatama.

3. Tuženik se u odgovoru na tužbu protivi tužbenom zahtjevu i predlaže da ga sud odbije kao neosnovanog. U odgovoru navodi, u bitnom, da je u ranijem rješenju od 18. listopada 2022. u istom postupku javne nabave a u odnosu na vodomjer Sensus Meistrim Plus (stavka 4. Troškovnika) tuženik jasno ocijenio da se samo iz činjenice da katalog i potvrda o ispitivanju sadrže podatke koji su vezani uz horizontalnu ugradnju ne može zaključiti da nije moguća vertikalna ugradnja te da su podaci vezani uz mogućnost vertikalne ugradnje kontradiktorni. To stoga što je iz kataloga vidljivo da je moguća vertikalna ugradnja, ali je u istom naveden samo podatak o horizontalnoj ugradnji, koju dvojbu naručitelj nije otklonio. Stoga navodi da tužitelj neosnovano tvrdi da je u ranijem rješenju tuženika utvrđena mogućnost ugradnje u vertikalnom položaju. Tuženik je u pobijanom rješenju jasno naveo da

dokazi na koje upućuje tužitelj nisu odlučni s obzirom da je kontradiktornost podataka iz navedenih dokaza utvrđena u ranijem žalbenom postupku pa je navedenu nejasnoću naručitelj ispravio kroz pojašnjenje i upotpunjavanje ponude odabranog ponuditelja i provjerom podataka kod proizvođača. Tužitelj osporava mogućnost vertikalne ugradnje ponuđenog vodomjera, pogrešno tumači da je dokumentacijom o nabavi traženo da se ponuđeni vodomjer može ugraditi u vertikalnom položaju prema Zakonu i prema MID odobrenju izdanom od ovlaštenog instituta te da vodomjer u vertikalnom položaju mora biti zakonsko mjerilo i ispunjavati svoju osnovnu funkciju, a to je mjerenje potrošnje vode. S tim u vezi tuženik navodi da je naručitelj zahtijevao samo mogućnost vertikalne ugradnje, ali da nigdje ne određuje klasu točnosti za vertikalnu ugradnju odnosno da nije tražio dokaze i posebnoj kakvoći takve ugradnje, a niti je iz dokumentacije o nabavi moguće utvrditi točnu namjenu pojedinog vodomjera. Tuženik je tumačeći odredbe dokumentacije o nabavi utvrdio da Troškovnik u tom dijelu nije jasan i precizan ta da se takva nejasna i neprecizna odredba ne može tumačiti na štetu ponuditelja pri čemu se poziva na praksu ovog Suda u presudi UsII-197/22 od 9. studenog 2022. Ponavlja da je za ponuđeni vodomjer potvrđena minimalna klasa točnosti, a da dokumentacijom o nabavi nije propisano da ponuđeni vodomjer mora imati točnost mjerenja pri vertikalnoj ugradnji. U odnosu da davač impulsa navodi da je u ponovljenom postupku pregleda i ocjene ponuda naručitelj pojasnio da davač impulsa HRI Mei ima mogućnosti davanja impulsa za svaku litru protoka, no za izvedbu 1/1 moći će se programirati samo na vodomjerima čiji su brojevanici prilagođeni da prikazuju potrošnju vode svake litre, dok će se na velikim vodomjerima programirati na davanje impulsa na svakih 10 ili veći vodomjeri nemaju mogućnost prikaza svake litre.

Zaključno ponavlja da tužitelj u tužbi ničim dokazao nepravilnost zaključka tuženika da dokumentacija o nabavi nije jasna i precizna, odnosno ne dokazuje da je dokumentacija o nabavi u tom dijelu jasna i precizna te da se ne može tumačiti na drugačiji način nego isključivo na način koji tumači tužitelj.

Tuženik se protivi održavanju usmene rasprave s obzirom da među strankama nije sporno činjenično stanje nego primjena prava.

Slijedom navedenog tuženik predlaže Sudu da odbije tužbeni zahtjev.

4. Zainteresirana osoba VIO Žrnovnica Crikvenica Vinodol d.o.o. Novi Vinodolski-naručitelj, u odgovoru na tužbu predlaže da se tužba odbije u cijelosti. Navodi kronologiju predmetnog postupka javne nabave. U odnosu na sporno pitanje o mogućnosti vertikalne ugradnje ponuđenog vodomjera i mjerača impulsa ponavlja navode iz žalbenog postupka. Za vodomjere koji će služiti izdavanju računa kupcima uvjet je postavljanje u horizontalnom položaju i minimalna klasa točnosti. To znači da su ponuditelji bili dužni dokazati klasu točnosti vodomjera samo za horizontalnu ugradnju, što je odabrani ponuditelj i učinio. Za vertikalnu ugradnju vodomjera nije postavljen zahtjev klase točnosti već samo da je vertikalna ugradnja moguća. Razlog tome leži u vrlo rijetkim situacijama kada je potrebna blago nakošena iznimno vertikalna ugradnja u prostorima naručitelja, gdje se koristi veliki broj vodomjera kao što su: kaptaze, bušotine, crpne stanice, vodospreme i sl. Ti vodomjeri nisu namijenjeni zakonskom mjeriteljstvu i ne predstavljaju osnovu za izdavanje računa krajnjim kupcima, već je njihova namjena interna kontrola i planiranje poslovanja. Naručitelj nije smatrao potrebnim u dokumentaciji o nabavi objašnjavati gdje će se postavljati i u kojem položaju pojedini vodomjeri jer takav podatak nije potreban dobavljačima za podnošenje ponuda. Što se tiče mogućnosti

da ponuđeni davači impulsa daju impulse za svaku litru, navodi da ta činjenica nije sporna. Na određenim velikim vodomjerima se neće moći prikazati protok svake litre, ali prikaz na vodomjeru nema nikakve veze sa tehničkim mogućnostima ponuđenog davača impulsa. To stoga što je zahtjev naručitelja usmjeren isključivo na sam uređaj – davač impulsa. Ponavlja da je netočno da ponuđeni davač impulsa nema mogućnosti izvedbe 1/1, već samo da se na određenim vodomjerima ta karakteristika neće moći koristiti. Međutim, to ne znači da sam uređaj gubi tu mogućnost kada se postavi na vodomjer koji ju ne može koristiti.

Ukoliko je tužitelj smatrao da je dokumentacija o nabavi nejasna, mogao je podnijeti zahtjev za pojašnjenje ili žalbu na dokumentaciju što nije učinio, a za što su sada protekli rokovi.

Predlaže sudu da odbije tužbu uz naknadu troška za sastav odgovora na tužbu u iznosu od 7.960,00 Eura/59.974,62 HRK uvećano za iznos poreza na dodanu vrijednost od 1990,00 Eura/14.993,66 HRK, sveukupno 9.950,00 Eura/74.968,28 HRK.

5. Zainteresirana osoba -odabrani ponuditelj CMC Group d.o.o. Buzet nije dostavila odgovor na tužbu.

6. Tužbeni zahtjev nije osnovan.

7. Prema odredbi članka 434. stavka 3. Zakona o javnoj nabavi (Narodne novine, broj: 120/16. i 114/22., dalje: ZJN/16) odluka u upravnom sporu donijet će se u roku od 30 dana od dana podnošenja uredne tužbe.

8. Prema stajalištu Ustavnog suda Republike Hrvatske izraženom u odluci U-I-2911/17 od 5. veljače 2019.,“polazeći od izraženog stajališta da razlozi ekonomičnosti ne mogu ići na uštrb pravičnosti postupka, Ustavni sud ukazuje na to da u slučaju da okolnosti konkretnog predmeta odnosno situacije u kojem se o njemu odlučuje dovedu do toga da bi rok ugrozio mogućnost suda da donese ispravnu odluku, u mjeri u kojoj bi bili povrijeđeni bilo pojedinačni interesi stranaka tako i opći interes zaštite svrhovitosti javne nabave, ustavno jamstvo nezavisnosti sudske vlasti zahtijevalo bi od suda da odstupi od takvog roka uz sveobuhvatno i precizno navođenje razloga na temelju kojih je ocijenio da je takvo odstupanje nužno. Navedeno ne dopušta tumačenje prema kojem bi se propisani rok iz osporavane odredbe transformirao u puki instruktivni rok. Da bi VUS odstupio od propisanog roka mora imati uvjerljive razloge koje mora jasno obrazložiti u svojoj odluci. Ustavni sud naglašava opravdanost interesa zaštite prava stranaka na učinkovitu sudsku zaštitu odnosno na jednakost položaja stranaka izraženu kroz odredbu članka 32. stavka 2. ZUS-a. VUS ima obvezu brinuti o učinkovitosti sudske zaštite za obje strane u postupku jednako (t. 17.3.).

9. Dana 10. ožujka 2023. na sudu je zaprimljena tužba tužitelja u prilogu koje se nalazilo osporeno rješenje tuženika, a bez činjenica i dokaza na kojima tužitelj temelji tužbeni zahtjev, kako to propisuje članak 23. stavak 1. točka 8. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj: 20/10., 143/12., 152/14., 94/16., 29/17. i 110/21., dalje: ZUS).

10. Sud je, 16. ožujka 2023., pozivom na odredbu članka 32. ZUS-a tužbu poslao na odgovor tuženiku i zainteresiranim osobama u sporu radi davanja odgovora na tužbu. Od tuženog je pored odgovora da tužbu zatražena i dostava spisa koji se odnose na predmet spora.

10.1. Prema članku 32. ZUS-a sud tužbu sa svim priložima dostavlja na odgovor tuženiku i zainteresiranim osobama (st.1.); sud određuje rok za odgovor na tužbu

prema okolnostima slučaja.....(st.2.); u odgovoru na tužbu tuženik se treba izjasniti o zahtjevima i navodima tužbe te predložiti dokaze kojima potkrepljuje svoje navode. Uz odgovor na tužbu tuženik je dužan priložiti sve dokaze kojima raspolaže (st.3.); Odgovor na tužbu predaje se prema pravilima o predaji podnesaka. Uz odgovor na tužbu tuženik je dužan dostaviti sve spise koji se odnose na predmet spora.....(st.4.).

10.2. Tuženik je dana 23. ožujka 2023. dostavio sudu odgovor na tužbu u koji nije, sukladno članku 32. ZUS-a predložio dokaze kojima potkrepljuje svoje navode a niti je dostavio tražene spise koji se odnose na predmet. Umjesto toga tuženik je sudu dostavio poveznicu <https://eojn.nn.hr/Oglasnik/> povodom koje sud može pristupiti naručiteljevom spisu.

10.3. Sud je, rješenjem od 28. ožujka 2023. ponovo pozvao tuženika na dostavu spisa predmeta pri čemu ga je upozorio da je spis predmeta potrebno dostaviti putem e-komunikacije, jer sud spor rješava na temelju dokumentacije iz e-spisa, a ne preko EOJN poveznice. Tuženik je odbio postupiti po nalogu suda te je u podnesku od 4. travnja „poučio sud pravu“ upućujući na odredbe ZJN/16 koje propisuju mogućnost elektroničke komunikacije gospodarskih subjekata odnosno sudionika postupaka javne nabave.

10.4. Sud je novim rješenjem od 14. travnja 2023. naložio tuženiku postupanje po prethodnom rješenju od 28. ožujka 2023. uz slijedeće obrazloženje:

„Sud je rješenjem broj Us II-36/23-2 od 15. ožujka 2023. zatražio od tuženika odgovor na tužbu i spise koji se odnose na predmet. Tuženik je umjesto dostave spisa uz odgovor na tužbu dostavio poveznicu na EOJN gdje se nalazi dokumentacija o predmetnoj javnoj nabavi.

Sud je rješenjem broj Us II-36/23-5 od 28. ožujka 2023. ponovo tražio nedostavljene spise predmeta koji su potrebni radi donošenja odluke u sporu jer sud rješava predmete na temelju dostavljene dokumentacije u e-spis pri čemu ga je upozorio na odredbu članka 32. stavka 4. Zakona o upravnim sporovima.

Tuženi je, suprotno pravnom načelu iura novit curia, po kojem sud tumači i primjenjuje zakon (pravo), te stoga nije vezan za tumačenja koja stranka daje, „poučio sud“ o definiciji i sadržaju spisa u smislu Uredbe o uredskom poslovanju te o odredbama Zakona o javnoj nabavi - Poglavlje 5.-Način komunikacije naručitelja i gospodarskih subjekata, te Poglavlja 6.-EOJN.

Podsjeća se tuženika - Državnu komisiju za kontrolu postupaka javne nabave da Sud nije stranka u postupku javne nabave, niti gospodarski subjekt pa da bi sud u rješavanju sudskog spora obvezivale odredbe Poglavlja 5. ZJN-komunikacija naručitelja i gospodarskih subjekata. Sud u rješavanju spora postupa prema odredbama Zakona o upravnim sporovima, a izvodi dokaze sukladno odredbama o dokazivanju propisanim Zakonom o parničnom postupku.

Upozorava se tuženik kao stranka u sporu pred ovim Sudom da je dužna postupiti po nalogu suda jer će u protivnom biti odgovorna za nemogućnost donošenja zakonite, pravilne i pravovremene odluke suda.

Što se tiče napomene tuženika vezane uz članak 53. stavak 4. Zakona o upravnim sporovima i mogućnosti pristupa elektroničkom spisu elektroničkim putem valja reći da i taj članak ZUP-a tuženik pogrešno tumači. Naime, tuženik ne uviđa razliku između stranaka sudskog spora koje imaju pravo i mogućnost razgledavanja sudskog spisa (pa i e-spisa) kojeg odobrava sudac, a može ga odobriti i elektroničkim putem, od elektroničke komunikacije sudionika postupka javne nabave propisanih Poglavljem 5. i 6. Zakona o javnoj nabavi.

Napominje se tuženiku da se u upravnom sporu zakonitost rješenja javnopravnog tijela (i formalna i materijalna) ne može ocjenjivati bez onih dokaza i činjenica na temelju kojih je javnopravno tijelo donijelo rješenje čiju zakonitost sud ocjenjuje.

Sud ponavlja da spor vodi prema odredbama Zakona o upravnim sporovima, a u sporu primjenjuje mjerodavno materijalno pravo, u ovom slučaju je to Zakon o javnoj nabavi. Pri tome kontrolira pravilnost primjene materijalnog prava svih sudionika upravnog postupka/javne nabave, uključivo i tuženika, kao posljednjeg sudionika upravnog postupka.“

10.5. Konačno, u povodu navedenog pod 10.4.) Tuženik je u e-spis poslao dio spisa na temelju kojeg je odlučivao o tužiteljevoj žalbi. No, za mogućnost ocjene zakonitosti rješenja tuženika nedostajale su ključne činjenice: Troškovnik u dijelu točke 4. i 6.

10.6. Sud se stoga, 20. travnja 2023. obratio naručitelju radi dostave nedostajućih dijelova dokumentacije o nabavi, čemu je naručitelj udovoljio dana 24. travnja 2023. kada su se stekli uvjeti za razmatranje „uredne“ tužbe.

10.7. Slijedom navedenog, do prekoračenja roka iz članka 434. stavka 3. ZJN/16 došlo je zbog nepoštivanja suda i sudskih odluka od strane tuženika - Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave.

11. Odlučujući o zakonitosti osporenog rješenja u granicama tužbenog zahtjeva, pri čemu sud, sukladno članku 31. Zakona o upravnim sporovima, Narodne novine, broj: 20/10., 143/12., 152/14., 94/16., 29/17. i 110/21., dalje: ZUS) nije vezan razlozima tužbe, ovaj Sud je ocijenio da tužbeni zahtjev tužitelja nije osnovan.

12. U ocjeni zakonitosti osporenog rješenja Sud je uzeo u obzir činjenice utvrđene u postupku donošenja osporene odluke, očitovanja stranaka tijekom upravno-sudskog postupka, dokumentacije o nabavi dostavljene u e-spis te je na temelju razmatranja svih činjeničnih i pravnih pitanja sukladno članku 55. stavku 3. ZUS-a utvrdio da tužbeni zahtjev nije osnovan.

13. Iz podataka spisa, kao i obrazloženja osporenog rješenja, proizlazi da je u postupku javne nabave s namjerom sklapanja okvirnog sporazuma s jednim gospodarskim subjektom na razdoblje od dvije godine, radi nabave novih vodomjera i opreme za daljinsko očitavanje, broj objave:2022/S 0F5-0006681 od 2. veljače 2022. godine; kriterij odabira ekonomski najpovoljnija cijena koja se određuje 90% na temelju cijene i 10% na temelju roka isporuke.

14. Na javni poziv pristigle su dvije valjane ponude : CMC Group d.o.o. Buzet i IKOM d.d. Zagreb, od kojih je kao povoljnija izabrana ponuda CMC Group d.o.o. Buzet.

15. Na odluku o odabiru broj: 2107/02-14-22-656 od 8. kolovoza 2022. tužitelj je izjavio žalbu, koju je tuženik rješenjem klasa: UP/II-034-02/22-01/588, urbroj: 354-02/2-22-9 od 18. listopada 2022. uvažio i poništio navedenu odluku o odabiru uz naknadu troškova žalbenog postupka.

15.1. Uvidom u obrazloženje citiranog rješenja proizlazi da je tužitelj osporavao valjanost ponude odabranog ponuditelja u dijelu t. 4. Troškovnika tvrdeći da ponuđeni vodomjer Sensus Maistream Plus nema mogućnosti instaliranja u vertikalnom položaju, te u dijelu točke 6.,4. troškovnika kojom su ponuđeni induktivni davači impulsa Sensus HRI-MEI koji nemaju izvedbi 1/1 litara impuls.

15.2. Prema ocjeni tuženika u žalbenom postupku naručitelj nije otklonio prigovor tužitelja koji se odnosi na mogućnosti instaliranja vodomjera samo horizontalno jer su

podaci iz kataloga odabranog ponuditelja kontradiktorni. Što se tiče prigovora vezanih uz davač impulsa ocijenjeno je da katalog odabranog ponuditelja ne sadrži izrijekom podatak o izvedbama davača impulsa već je taj podatak potrebno izračunati. Utvrđeno je da nije jasno kojom matematičkom operacijom, odnosno na temelju kojih podataka je naručitelj izračunao da će ukupan umnožak davača impulsa i kazaljke biti 1 impuls/ 1 litra.

16. U ponovljenom postupku, postupajući po uputi tuženika iz rješenja od 18. listopada 2022. zainteresirana osoba – naručitelj je izvršio drugi pregled i ocjenu ponuda te je ponovo kao najpovoljniju odabrao ponudu CMC Group d.o.o. Buzet.17.

17. Protiv odluke o odabiru od 16. prosinca 2022. tužitelj je podnio žalbu koju je tuženik odbio rješenjem klasa: UP/II-034-02/22-01/848, urbroj: 354-02/2-23-10 od 30. siječnja 2023.

Uvidom u dokumentaciju o nabavi, posebno u troškovnik u dijelu točke 4. i točke 6, u pojašnjenja koja je naručitelj pribavio od proizvođača ponuđenih vodomjera utvrđeno je da se predmetni vodomjeri mogu ugrađivati i u vertikalnom i u horizontalnom položaju. Kako naručitelj nije dokumentacijom o nabavi tražio određenu točnost mjerenja u vertikalnom položaju već samo u horizontalnom položaju, to ponuđeni vodomjeri Sensus Meistream Plus zadovoljavaju tražene tehničke specifikacije i bez definirane klase točnosti u vertikalnom položaju.

17.1. Što se tiče žalbenog navoda vezanog uz davače impulsa HRI- Mei uvijek ima izvedbu 1 impuls/1 litra odnosno može davati impuls za svaku litru koja prolazi kroz cijev, a što će vodomjer pokazivati ovisi o mogućnostima (veličine) vodomjera i samom naručitelju koji će programirati davače impulsa ovisno o svojim potrebama i potrebama korisnika usluga. Dakle, u postupku je utvrđeno da ponuđeni davač impulsa ima mogućnost davati impuls za svaku litru protoka, no za izvedbu 1/1 moći će se programirati samo na velikim vodomjerima.

18. Imajući u vidu izloženo, prema ocjeni ovog suda, naručitelj je u ponovljenom postupku, sukladno članku 293. ZJN/16 u potpunosti otklonio sve nejasnoće oko spornih pitanja vezanih uz ponuđene vodomjere i davače impulsa, izveo je sve dokaze ponovnim pregledom i ocjenom pristiglih ponuda, te je uvažavajući očitovanja proizvođača pravilno postupio kad je ponovo ponudu CMC Group d.o.o. ocijenio najpovoljnijom, a tuženik je osnovano odbio tužiteljevu žalbu.

19. Što se tiče prijedloga tužitelja za održavanje usmene rasprave valja reći da taj prijedlog nije osnovan. Naime, tužitelj nije obrazložio koja bi to sporna pitanja valjalo razjasniti na usmenoj raspravi niti koje bi to dokaze trebalo izvesti a koji nisu izvedeni u upravnom postupku. Stoga paušalan prijedlog za održavanje usmene rasprave ne bi pridonio drugačijem razjašnjenju ove upravne stvari a utjecao bi na produljenje rokova za donošenje sudske odluke. Sud je odluku donio na temelju dokumentacije dostavljene u e-spis, te nije našao potrebe za izvođenje dodatnih dokaza, koje, uostalom, tužitelj nije ni predložio.

20. Slijedom navedenog je ovaj Sud, osiguravajući sudsku zaštitu prava i pravnih interesa stranaka u predmetnom upravnom sporu, ocijenio rješenje tuženika zakonitim pa je na temelju odredbe članka 57. stavka 1. ZUS-a odbio tužbeni zahtjev.

21.1. Odluka o nepriznavanju troška tužitelju temelji na odredbi članka 79. stavku 4. ZUS-a, jer je tužitelj upravni spor izgubio u cijelosti.

22. Zahtjev za naknadu troška od 9.950,00 Eura/74.968,28 HRK zainteresiranoj osobi za sastav odgovora na tužbu, odbijen je pozivom na članak 79. stavak 1. i 2.

ZUS-a jer se u upravnom sporu vrijednost predmeta spora smatra neprocjenjivom i jer je ocijenjeno da traženi iznos nije bio opravdan.

U Zagrebu 3. svibnja 2023.

Predsjednica vijeća
mr. sc. Mirjana Juričić

Broj zapisa: **9-30858-4d589**

Kontrolni broj: **08252-1797c-ca3c5**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Mirjana Juričić, O=VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki upravni sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.